

Až pro - cit - nu, Ho - spo - di - ne, na - sy - tím se po - hle - dem na te - be.

R.
[Ž 17 (16), 15b]

Ž 17 (16)

1. 7 Slyš, Hospodine, sprave - dli - vou žá - dost, * všimni si mého nářku, +
popřej sluchu mé mo - dlit - bě z be - ze - lstných rtů! **R.**

2. 7 Mé kroky pevně setrvaly na tvých stez - kách, * nezakolisa - ly mé no - hy.
3. Volám k tobě, protože mě vy - sly - šíš, Bo - že, * popřej mi sluchu, slyš mé slo - vo! **R.**

4. Opatruj mě jako zřítel - ni - ci o - ka, * do stínu svých peru - tí mě u - kryj.
5. Já však ve spravedlnosti u - zřím tvou tvář, * 7 až procitnu, nasytím se po - hle - dem na te - be. **R.**